

גיליון מס' 21
שנה 84
כ"א באב תשפ"א
30.7.2021

כלים שלובים

מילים: אהוד מנור
לחן: יוני רכטר

את באת ונתת
ולא ביקשת דבר כמעט,
את באת ונגעת בלאט
כל פעם קצת,
לאט לאט.
אני לא הרגשתי מתי
ואיך נכנסת אל תוך חיי.

כמו כלים שלובים
אני ואת ביחד מתמלאים
עד קו הלב
שנינו עכשיו בקו אחד,

באת ונתת ולא
ביקשת דבר כמעט...

את באת ונתת
ולא ביקשת דבר כמעט,
את באת ונגעת בלאט
כל פעם קצת,
לאט לאט.
אני לא הרגשתי מתי
ואיך נכנסת אל תוך חיי.

את באת ואותי אהבת,
כאבת ולא עזבת.
את באת ונשארת, נשבעת
בכל משפט,
בכל מבט.
אני עוד הייתי אי-שם
כשאת נכנסת אצלי לדם.

כמו כלים שלובים
אני ואת ביחד מתמלאים
עד קו הלב.
שנינו עכשיו בקו אחד,
יחד זורמים מיד ליד
פעם אני ופעם את...

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

12/7/2021 רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

נוכחים: 10 חברים בחדר ישיבות. השיחה שודרה בערוץ הפנימי.

סה"כ חברים בקיבוץ: 291

יו"ר השיחה: הלל הלוי

מזכיר השיחה: רמי יעקב

מוזמנים: אילנה עברי, יעקב קרני, איילת ומאור זהר.

1. ערעור משפחת קרני על החלטת הקלפי שלא לקבל את החלטת מזכירות רחבה

בנושא דירת גרליה אלמוג ז"ל

רמי יעקב מציג את השתלשלות הדברים ואת שלבי הדיון שנערכו בנושא והביאו אותנו לדיון הנוכחי.

ועדת דירות החליטה לאפשר לטמיר פרידמן להשתכן בדירת גרליה אלמוג ז"ל. אילנה עברי ואיילת ומאור זהר הגישו ערעור למזכירות על החלטה זו של ועדת דירות. הערעור הובא לדיון במזכירות הרחבה שבסיומו החליטה המזכירות לדבוק בהחלטת ועדת דירות. המשפחות ערערו פעם נוספת על החלטת המזכירות, והנושא הגיע לדיון נוסף במזכירות. גם בדיון זה הוחלט להמשיך ולדבוק בהחלטת ועדת דירות. הנושא עבר לדיון בשיחת קיבוץ שלאחריה נערך קלפי. תוצאות הקלפי היו לקבל את ערעור המשפחות בניגוד להחלטת המזכירות, והנושא חזר לדיון במזכירות הרחבה. בדיון שנערך במזכירות הרחבה לאחר הקלפי הוחלט להציע הליך בוררות בהסכמה של כל הצדדים, מהלך שלא צלח. במקביל לדיון במזכירות הוגשה בקשה ע"י משפחת קרני להפעיל את "נוהל דיון חוזר (ערעור)" על החלטות שיחת קיבוץ והקלפי.

ע"פ המופיע בנוהל, כל צד מציג את הסיבות שבגינם הוא טוען בעד או נגד הערעור. יעקב קרני, הציג ארוכות את הסיבות הרבות שהביאו אותו לערער על תוצאות ההצבעה ולבקש דיון חוזר, ואילו אילנה עברי ואיילת ומאור זוהר הציגו את הסיבות שמבחינתם נגד הערעור.

בתום הדיון הוחלט ע"פ הנוהל להעביר את ההצבעה לקלפי לצורך קיום דיון נוסף. על מנת לקבל את הערעור נדרש בקלפי להשיג רוב גדול יותר מזה שהיה בהצבעה הקודמת. רמי יעקב ביקש מהציבור לקצר את הליך הדיון הנוסף (ערעור) בשל העובדה שהנושא מאוד רגיש ואמוציונאלי. הדיונים נערכו בכל הפורומים הקיימים בקיבוץ. לדעתו, אין צורך להגיע לדיון נוסף שרק יאריך את קבלת ההחלטה הסופית בעניין. היות והצעה זו הינה שינוי בנוהל, היא תובא כהודעה בשיחה שדינה כהחלטה. אם לא תהיה התנגדות ההחלטה תתבצע ע"פ הכתוב בנוהל, קרי במידה והערעור יתקבל - הנושא יועבר לדיון נוסף במזכירות ולאחר מכן בשיחה נוספת.

תוצאות הקלפי ישקפו את ההחלטה הבאה: קבלת הערעור משמעותה טמיר פרידמן נכנס לדירת גרל'ה אלמוג ז"ל. דחיית הערעור - מסירה את אפשרותו של טמיר לקבל את דירתו של גרל'ה אלמוג ז"ל.

2. הודעה:

בהמשך למופיע בסעיף 1 לעיל, הנושא יועבר לקלפי להצבעה. אם יתקבל הערעור ברוב הדרוש, דינו כהחלטה בעד הערעור ולא יהיה צורך לקיים דיון נוסף במזכירות ובשיחת הקיבוץ. אם הערעור יידחה, תוצאות הקלפי תהיינה סופיות לדיון.

כללי: הקלפי יתקיים ביום ג' 20/7/21 ועד ליום ה' 22/7/21

נר זכרון

3.8.1980	כ"א באב תש"ט	תורן יוסף
4.8.1991	כ"ד באב תשנ"א	כהן שיקה
4.8.1994	כ"ז באב תשנ"ד	נוימן מרים
5.8.1981	ה' באב תשמ"א	צוקרמן רבקה
5.8.2003	ז' באב תשס"ג	אפשטיין חנן
5.8.2010	כ"ה באב תש"ע	כהן שרית
6.8.1994	כ"ט באב תשנ"ד	רות טרי
6.8.2017	י"ד באב תשע"ז	ברקני הלינה
18.8.1954	י"ט באב תשי"ד	אלבנסקי יעקב
19.8.1970	י"ז באב תש"ל	אפרתי דוד
24.8.1971	ג' באלול תשל"א	ספרונצ'יק יוסף
28.8.1996	י"ג באלול תשנ"ז	צור אליעזר

בית שער הגולן משתתף בצערם של
איה, גלעד וענבל
ומשפחת רוטבך
במות יוסי רוטבך ז"ל

משולחן המזכיר // יולי 2021

"מסלול שיזורי" - שלב הסדרי המעבר

אנחנו לקראת דיון במזכירות הרחבה והעברת הנושא לדיון בשיחת הקיבוץ. מסמך "הסדרי המעבר" הינו מסמך המאפשר לחברים במסלול שיתופי לעבור מהתנהלות בקיבוץ השיתופי להתנהלות על פי מודל "הקיבוץ המתחדש". בכוונת צוות השינוי להביא לדיון ולהצבעה על תכני המסמך ולהכין את המערכת הפנימית שלנו להתנהלות מתאימה. כמו כן, אנחנו נדרשים לקיים פגישות אישיות עם המעוניינים לעבור למסלול החדש ולהעביר להם את כל המידע הנחוץ לצורך קבלת החלטה. היעד המתוכנן למעבר בפועל הינו ינואר 2022. לקראת שיחת הקיבוץ נפיץ חומר רקע והסבר על התוכנית. חשוב לציין, שבניגוד להחלטות של מהלכי שינוי קודמים, בהצעה הנוכחית אין חובה לעבור למסלול מתחדש. הבחירה היא של החבר / משפחה באופן אישי.

"זכויות דיור"

ממשיך את עבודתו צוות זכויות הדיור שהקמנו ללמידת הצרכים והבאתן מקיבוצים אחרים של חלופות המתאימות לשער הגולן. בצוות חברים: אילן אופיר, דגן פלד, יהודה כהן, יעקב קרני, נורית קצירי, תמיר מייזלס, דורון רות וניר ברעם, היועץ המלווה אותנו בתהליך השיזורי. כזכור, הסיבה להקמת צוות לנושא זה הייתה ההתחייבות בהצבעה על היום הקובע לעניין זכויות החברים "הוותיקים" (כל מי שהיה חבר ב"יום הקובע") בכל הקשור לדיור. תחום העיסוק הינו מורכב מאוד ומלא בפרטים רגולטוריים מורכבים. הצוות שמע ולמד מקיבוצים אחרים את אשר בוצע אצלם, על מנת שנוכל ללמוד ולעשות את אשר מתאים לנו. בשלב זה, הקיבוץ פועל בהתאם להנחיות היועצים המשפטיים שלנו לצורך יישום "חלופת האגודה".

במהלך השנה יובאו נושאים אלו לדיונים ציבוריים לצורך קבלת החלטות - הן אישיות והן קיבוציות, אשר רובן בעלות משמעות רבה לעתיד.

דירת גר'ה אלמוג ז"ל:

הסוגייה של קבלת החלטה מי יעבור להתגורר בדירה זו נעשית סבוכה ומורכבת, זאת בשל דיונים וערעורים נוספים על החלטות קודמות. אני אומר בכנות: הייתה לי ציפייה שהציבור יגבה את נציגיו במזכירות הרחבה וייתן להם מנדט להחלטה שהתקבלה פעמיים במזכירות, ועוד לפני כן בוועדת דירות. החלטת הקלפי הפתיעה אותי. אני אומר זאת מבלי לקבוע מי צודק בוויכוח ולמי מגיע להיכנס לדירה, אלא רק מהבחינה של ציפייה למתן הלגיטימציה למזכירות לקבל את ההחלטה הנכונה, לאחר שקיבלה את כל המידע הדרוש.

קליטה ושכונת הירדן

פרסמנו מכרז לאיתור "פרוייקטור" מטעם הקיבוץ לכל נושאי הקליטה. תפקידו יהיה לרכז את כל הפעילות סביב הקליטה "החדשה", ליצור מערכת שיווקית - חיצונית ופנימית - לקליטה בשער הגולן, להניע מהלכי קליטה ומעבר של נקלטים לקיבוץ.

צוות האיתור המליץ למזכירות למנות את יניב צור לתפקיד. המינוי לתפקיד ייעשה ע"י המזכירות הרחבה אשר תדון בכך בישיבתה הקרובה.

דירות חברים המתגוררים ב"בית הדר"

לאחרונה נשאלתי על שימוש בדירות של חברים ותיקים שעברו להתגורר ב"בית הדר" לטובת משפחות נקלטות או חברים במצוקת דיור. התשובה היא שבנושא רגיש זה אנחנו מחויבים לנוהל שאושר בשיחת הקיבוץ, המפרט את זכויות חברי הקיבוץ המתגוררים כדיירי קבע ב"בית הדר". נושא הדיור בכלל הינו רגיש, ודירות דיירים ב"בית הדר" רגיש בפרט. אנחנו עושים את התהליך רק בתיאום עם המשפחה, מתוך הבנה ומודעות שזה אירוע לא פשוט לכל משפחה. ומצד שני, מצוקת הדיור בקיבוץ אמיתית ומוחשית, ההתנהלות שלנו נעה בין שני הצירים הללו.

החופש הגדול

אנחנו כבר בעיצומו של החופש הגדול, וזאת ההזדמנות להודות בחום לכל נשות החינוך שלנו - במערכות בקיבוץ ובמערכות חינוך במקומות אחרים - על עבודה מסורה ומקצועית בשנה יוצאת דופן.

ע"פ תוכניות החופש אמורות להיות פעילויות רבות ומגוונות שהושקעו בהן מחשבה רבה. מי ייתן והתפרצות הקורונה, לה אנו עדים בשבועיים האחרונים, תדעך ושנת הלימודים הבאה תהיה רגילה, בלי הפסקות של בידוד או סגר, בלי חשש להדבקה או הידבקות, אלא פשוט עוד שנת לימודים שבה הילדים באים למסגרת מדי יום ללמוד, לרכוש ידע ולפגוש חברים.

עד כאן הפעם.

בברכת בריאות איתנה וחופש נעים לכולם,

רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

20/7/2021 רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

משתתפים בחדר ישיבות: נעמי מור, חווה ברייר, יהודה כהן, שלמה שגיא, יניב צור, אביב לשם, זיו בן סירה, צאלה גיצין, יואב גולן, הלל צרי, אלי עמוס, אודי ארזי ורמי יעקב.
לא נכחו: אורה אלון, רותם קידר, אילן אופיר. יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. פרוייקטור לקליטה

הצגת מועמדותו של יניב צור לתפקיד - המלצת צוות האיתור
חדווה מש"א הציגה את התהליך שערך צוות האיתור למציאת מועמד/ת מתאים/ה לתפקיד.
בתום התהליך החליט צוות האיתור להמליץ על יניב צור לתפקיד. היקף המשרה מוגבל והוא
יהיה בנוסף לעבודתו הקבועה כעובד חוץ. יניב הציג בפני חברי המזכירות את ראייתו את
התפקיד ואת חשיבותה של הקליטה לשער הגולן בעת הזו.
בתום הדיון שלא בנוכחותו, אושר המינוי ללא מתנגדים.
חברי המזכירות איחלו ליניב הצלחה רבה בתפקידו.

2. הסדרי מעבר ופנסיה במודל השיזורי ממסלול שיתופי למסלול מתחדש

מוזמן: ניר ברעם /יועץ ארגוני.
הדיון בהסדרי המעבר הינו דיון שני (המשך) במזכירות הרחבה.
ניר הציג את מסמך "הסדרי המעבר" תוך העלאת התייחסויות רלוונטיות שהתקבלו בדיון
הקודם, בעיקר בעניין שמירה על זכויות עבר לחברים שלהם משמעות מבחינת הוותק.
במסמך הפנסיה ביקשו חברים להכניס הבהרות למספר נקודות אשר היו לא מובנות ולא
ברורות מספיק בעיקר בנושא גובה פנסיה היעד לחברים אשר יבקשו לעבור ממסלול למסלול.
ההבהרות הוכנסו תוך כדי הישיבה למסמך. למען הסר ספק, המעבר מהתנהלות שיתופית
למודל השיזורי הינה בהחלטה משפחתית ולא כהחלטה גורפת לכלל הציבור.
לאחר דיון הוחלט להעביר את המסמך לשיחת קיבוץ ולקלפי, ההחלטה בקלפי הינה ברוב
רגיל.

תוצאות ההצבעה בקלפי

20-22.7.2021

הצביעו 230 חברים, 79.58% מבעלי זכות ההצבעה.

ערעור משפחת קרני על החלטת הקלפי שלא לקבל את החלטת המזכירות הרחבה בנושא דירת גרל'ה אלמוג ז"ל:

**הצבעה בעד הערעור = טמיר פרידמן מקבל את דירת גרל'ה אלמוג ז"ל
הצבעה נגד הערעור = טמיר פרידמן לא מקבל את דירת גרל'ה אלמוג ז"ל**

בעד הערעור 144

נגד הערעור 86

הערעור עבר. טמיר פרידמן מקבל את דירת גרל'ה אלמוג ז"ל

סוף יולי - תחילת אוגוסט - בחצור

עמי בן עמי

לחברים,

חודש יולי כמעט מאחורינו וחודש אוגוסט עוד לפנינו.

אנחנו בעיצומה של הלחימה וההדברה של מזיקים הזוחלים והמעופפים ובעיקר המציקים (והמכאיבים לפעמים).

אני משתדל לספק לכם את השירות המהיר, הטוב והמקצועי ביותר תוך העסקת מדבירים מקצועיים ומורשים המשתמשים בחומרים בעלי רישיון מהמשרד להגנת הסביבה והבריאות. להזכירכם, ההדברה מבוצעת בכל יום שלישי והשירות יינתן לאלו שביקשו זאת באמצעות הודעת ס.מ.ס או ווטסאפ אלי, או פתק לתא התברואה.

אנו עומדים היטב במשימה ורואים על סמך ההשוואה לעבר כי הטיפול יעיל וטוב (אפשר לפרגן...).

המדביר שעבד איתנו עד היום, מני, פרש עקב בעיות בריאות, ובמקומו ייכנס לעבודה מדביר שעבד בעבר בקיבוץ ומכיר את החומר והתושבים היטב.

בכל מקרה של שאלה, בירור וכו', אנא פנו אלי.

ועוד משהו: הרבה מאיכות חייכם תלויה בכם. פעולות פשוטות כמו חיסול מצבורי מים במרפסת ובחצר, ריסוס פנימי באמצעות מרסס ביתי, חיסול שאריות אוכל מחוץ לבית - כל זה יכול לעזור במניעת הופעת מזיקים למיניהם.

מי הפריט את המזגנים?

שלמה שגיא

אפשר גם לנסח זאת "האם הופרטו המזגנים בשער הגולן?", או אולי לשאול "מי מוסמך להפריט?". אז זהו, שאף אחד לא הוסמך ולא קיבל את הזכות להחליט שהמזגנים בדירת החברים הופרטו.

ובכלל, כפי שבכל דירה יש את "המחזברים" אליה ויש את המיטלטלים שבה - המזגן, ללא שום ספק, נכלל במחזברים, כלומר: אותם פריטים שאינם עוברים עם החבר מדירה לדירה והינם חלק בלתי נפרד ממנה. ממש כמו הרצפה, החלונות, הדלתות, הציוד הסניטרי, המקלחות, המטבח ודוד המים החמים. כל אלה אינם עוברים עם החבר והם רכוש הקיבוץ, על חשבון הקיבוץ ובאחריות הקיבוץ לתקנם ו/או להחליפם במקרה הצורך.

כל זאת כל עוד לא הופרטו פריטים אלו ולא הוכנס לתקציב החבר סכום כסף שנתי המאפשר לו להחליפם על פי מפתח שחושב ונקבע מראש מדי מספר שנים.

לפני כ-5 שנים ב 28.6.16 החליטה ההנהלה הכלכלית: "אושרה הצעתו של תמיר, רכז המשק, הקיבוץ אינו משתתף יותר בהחלפת מזגנים. כל קניית מזגן תהיה על חשבון המשפחה". כאמור, זו לשון ההחלטה שהתקבלה בחוסר סמכות של ההנהלה הכלכלית.

לפני כחודש ערערתי על ההחלטה בפני ההנהלה ונדחתה. הנימוק להחלטתם היה שלא מדובר כאן על הפרטה, "מאחר וממילא לא היה תקציב מוגדר לשם כך ורכישת מזגנים הייתה הוצאה לא מתוקצבת בתוכנית השנתית אלא הוצאה תוצאתית". ובנוסף, במהלך השנים החברים החליפו מזגנים על חשבונם, ועל כן המזגן הפך לרכוש פרטי ובעלות החבר.

המשכתי ובדקתי: מי ומתי החליט, האם בכלל התקבלה החלטה, מי אישר אותה, כיצד זה נוצר הנוהג, האם התקבל אישור בשיחת הקיבוץ, או אולי הודעה? מצאתי שלא זה ולא זה. איש לא הוסמך, שום ועדה לא דנה או קיבלה החלטה, לא הועבר כסף מתקציב ציבורי לתקציב פרטי. כלום וכלום וכלום.

חברים שפנו לגורמים האחראיים למזגנים, קיבלו את התשובה "הקיבוץ לא מתעסק עם זה", הרימו ידיים (בדרך כלל זה תמיד קורה בשיא החום), גייסו את הכסף, איש איש על פי יכולתו וקנו מזגנים. כל זאת אצל החברים הגרים בדירות קבע. הגרים בדירות זמניות בחלקם זכו להחלפת המזגנים על חשבון הקיבוץ, אצל חלקם המזגן הישן עובר תיקון אחר תיקון או שנשברים וקונים לעצמם חדש (שיעבור מן הסתם לבאים אחריהם כעבור שנים מעטות ללא שום פיצוי מאף אחד).

מכל האמור לעיל ומאחר ואני חושב שכאשר הדרך איננה נכונה ואיננה על פי נוהלי ההפרטה המקובלים בשער הגולן, יש להפריט את המזגנים (לכל הפחות את הראשי בכל בית) בצורה מסודרת והוגנת. לשם כך יש להטיל על ועדת תקציבים לקבוע את תוספת התקציב הנדרשת, את אופן החלוקה ואת הזכאים לקבלת תקציב זה. או לחילופין, בכלל לא להתעסק בהפרטה ולקבוע כללים להחלפה על חשבון הקיבוץ ופיצוי לאלו שנאלצו להחליף על חשבונם מזגנים בני 30-40 שנים.

זהו הצעד הראשון לשם העלאת הנושא לידיעתכם, חברי הקיבוץ. אשמח לקרוא את דעתכם ומקווה לתמיכתכם כי אתם ורק אתם הקובעים בסופו של מהלך, על פי הצבעתכם בקלפי. לשום בעל תפקיד או ועדה או הנהלה, אין את הזכות להחליט ללא אישור הציבור.

חברים כ/תבים

פחד לילה // מאיר בן עמי

אמא, לפעמים בלילה קשה לי המון אני רואה הרבה דברים ולא יכול לישון	אריה רעב שואג מודיע מתוך הצל "אני כאן המלך!" לכל מי ששואל.	אני כאן עומד בתוך בליל הקולות שואל את עצמי המון שאלות
השאלות עולות במהירות מסחררת כאילו אני ממש נמצא בתוך סרט	לידו בקבוצה כמה לביאות ודבורים שתמיד לעקוץ מגיעות	איך אני את כולם רואה ושומע אבל לקבל תשובות אינני יודע
מדוע דובים ישנים בחורף וחתולים אוהבים דיגדוג בעורף	ויש עלוקה טורדנית שאת הדם מוצצת כזאת מציקה ופשוט "מקרצצת".	אני עדיין שם בחוץ כמו ילדים אחרים שמנסים להרגיש את כל הסיפורים
למה כלבלב מכשכש בזנב ואיך הגיוק מתהפך עד הגב	לטאות שממיות נחשים ושאר זוחלים מחפשים קצת שמש מסתתרים בין עלים	לכל בעלי החיים יש שפה ויש דרך שאותה הבין רק שלמה המלך
ופיל גדול מחצצר בחדק והמון ציפורים מנקרות בשסק	מסתובב לי בחושך בעיניים עצומות מדפדף כמו בספר עם המון תמונות	

פרי עץ הדעת // רפי הלמר

בקצה הקיבוץ בתוך הבוסתן ממש בפינה,
צומח לידו לא רחוק עץ תאנה,
אני בא כל יום ואת העץ מבקר,
קוטף את התאנים הטובות ואותם מנקר.

בגן העדן אחד העצים היה עץ התאנה,
שבהמשך האנושות צמח העץ בכל גינה,
בגן העדן היה איסור לאכול את הפרי ולגעת,
כנראה פרי התאנה היה פרי עץ הדעת.

זה עץ סודי והוא בשבילי יחיד ומיוחד,
אני לא מגלה היכן העץ הסודי לאף אחד,
וכל יום אני אוכל כמה תאנים בהנאה,
מה שאני מספר לכם זאת לא הונאה.

עם היד על הדופק

גזברית הקיבוץ מתראיינת: על מצבנו הכלכלי, מצב החיסכון והיתרות והיקף ההוצאות לעומת ההכנסות - מראיין אביב לשם

אז מה המצב הכלכלי של הקיבוץ? זה תלוי את מי שואלים. כדי לקבל תמונה עדכנית עברתי מחדר העבודה ל...סלון, לשאול את גזברית שער הגולן, ענת שילה לשם (נדרש גילוי נאות: רעייתי). לאחרונה היא הציגה לחברי המזכירות הרחבה מצגת עם סיכום נתונים שריכזה על מדדים שונים של המצב הכלכלי שלנו. זה נושא חשוב. אז ניצלתי את ההזדמנות להפנות אליה מספר שאלות להרחבת התמונה. הבקשה להצגת הנתונים, כך הסבירה, והצגת תמונת מצב עדכנית הגיעה מרמי יעקב, המזכיר, אחרי שמספר חברי מזכירות העירו כי בבואם לדון בנושאים המובאים לדיון והחלטה בישיבות המזכירות הרחבה חשוב להם להיות מצוידים בידע עדכני על המצב הכלכלי של הקיבוץ.

ענת בתפקיד מאז פברואר 2016. אחרי חפיפה עם שרה פרקר קפצה למים העמוקים. כעת היא בקדנציה השנייה כגזברית. לפני המעבר לקיבוץ למדה תואר ראשון בכלכלה ושני במנהל עסקים באוניברסיטת בר אילן, ועבדה 11 שנים בבנק איגוד, תחילה בסניף המרכזי, שם טיפלה בתחום האשראי של חברות בינוניות וגדולות במשק, וממנו עברה לסניף רמת גן, שם ניהלה שלושה צוותים שעסקו בתחום האשראי והיתה אחראית על הניהול השוטף של לקוחות פרטיים בעלי עושר פיננסי גבוה.

איך היה לעבור מעבודה בבנק לניהול כספי קיבוץ?

התפקיד בבנק היה בית ספר בשבילי, מרתק. זו עבודה מאוד לחוצה, והוא נתן לי את הניסיון והעומק המקצועי שיש לי היום. בגזברות אני מרגישה ש"אני עושה לביתי" במובן הרחב, וזה נותן הרבה יותר משמעות מאשר לעבוד עבור תאגיד. אנחנו עובדים כצוות ניהולי, באווירה נעימה, משתפים ומתייעצים. במקרים רבים ההחלטות שלנו מתקבלות אחרי שקילת ההיבט הכלכלי עם ההיבט החברתי-קהילתי. ניהול כספי קיבוץ מצריך הרבה חשיבה והתחשבות, וזה הרבה יותר מאתגר מאשר חברה עסקית שהיא מכוונת מטרה להעצים בעיקר את שורת הרווח.

"התפקיד שלי כפי שאני רואה אותו", היא מסבירה, "הוא גם לנהל את כספי הקיבוץ וגם לעזור לחברים בעניינים בנקאיים וכספיים ובבקשות שמפנים אליי. כמי שהגיעה מהתחום, אני יודעת שההתנהלות מול הבנק, השפה הבנקאית והמונחים לא נהירים ומרתיעים רבים. דלתי פתוחה תמיד ואני תמיד אעשה מאמץ לתת מענה. אני רואה לפעמים חברים שנכנסים עם שפת גוף כזאת מתנצלת. אני ממש רואה את תפקידי גם לעזור למי שצריך, ועושה זאת בחדווה".

ההיכרות וביטול האנונימיות בקיבוץ עושים את העבודה קלה או קשה יותר?

יש יתרון בהיכרות עם אנשים, בידע מוקדם, בהכרת הצרכים והרגישויות. אך יש גם חסרונות שכולנו מכירים, כי עבודה בתפקיד ציבורי גובה מחירים אישיים ורגשיים, קונפליקטים שלא תמיד נשארים במשרד בסוף יום העבודה.

ניגש לעניינים. מהם הנתונים שעמדו במרכז המצגת?

חשוב לי לתת פרספקטיבה בתחילת הדברים. בראייה של שנים, קיבוץ שער הגולן עבר מחוב עצום של 120 מלש"ח לפני שלושה עשורים למצב של רווחה בו אנו נמצאים היום. למדתי מההנהלה הכלכלית הוותיקה של הקיבוץ שהנפקת "גולן" הכניסה ממון רב ואפשרה הקטנת החוב. ההתנהלות האחראית והשקולה של בעלי התפקידים לאורך השנים הובילה לחוסן פיננסי גבוה ולרמת החיים שאנחנו יכולים לאפשר היום, בתוכה צבירה פנסיונית אישית גבוהה, קרן מילואים מלאה וקרן נאמנות עם צבירה יפה. והקיבוץ כמובן קוצר מזה פירות היום.

בסך הכול, שער הגולן הוא קיבוץ יציב, עם חוסן פיננסי. יחד עם זאת, הערתי על נתון מרכזי במצגת, ולפיו לקיבוץ יש אמנם הרבה הכנסות, אבל גם הרבה מאוד הוצאות. למעשה, אנחנו צורכים את מרבית ההכנסות שלנו. כפועל יוצא, היתרות הכספיות שלנו לא גדלות ב-3 השנים האחרונות וזה מחייב בדיקה מדוע זה כך.

אבל ככה זה בקיבוץ - ברווחים משתמשים לרווחת חברי הקהילה, לרמת ואיכות החיים שלנו. מה הבעיה עם זה?

חלק מהאחריות שלנו היא חשיבה ותכנון איך להביא לצמיחת הקיבוץ כלכלית ודמוגרפית, לחפש מקורות הכנסה נוספים, לפזר סיכונים, להקטין את ההישענות על מפעל "גולן", לטייב את המקורות הקיימים, לקלוט חברים חדשים, לבנות, להיות קיבוץ אטרקטיבי. מצב שבו הקהילה משתמשת בכל הכנסותיה הוא בעייתי, כיוון שאנחנו משאירים מעט מדי הכנסות או לא משאירים כלל לטובת פיתוח העתיד. בשנים האחרונות יתרת הכספים שלנו בבנק אינה גדלה.

הקיבוץ בחר במודל שיזורי. את חושבת שהקיבוץ צריך להפריט עוד שירותים ולהתייעל כדי

להקטין הוצאות?

אני מכבדת את העמדה החברתית, ותומכת בהמשך מסגרת רחבה של שירותים לחבר. עמדתי על רמת השותפות לא רלוונטית לתפקידי כגזברית. שער הגולן הוא קיבוץ המיטיב עם חבריו, זה חלק מהד.נ.א שלנו כל השנים, וכך גם ימשיך להיות, כל עוד החברים יבחרו באורח חיים עם רמת שיתוף גבוהה יחסית. לצד זה, אנחנו חייבים לוודא שזה אפשרי מבחינה כלכלית לא רק בהווה, אלא גם בשנים הבאות, ובלי לשחוק את החסכוניות. זה מחייב אותנו להיות עם היד על הדופק, על הוצאות הענפים בעסקים ובקהילה, ולהשקיע בפיתוח מקורות נוספים. אסור לנו "לקפוא על השמרים", לנוח על זרי הדפנה, ועלינו להיות פעילים כדי להתאים את עצמנו למציאות המשתנה. השנה בוצעה הפרדה של העסקים מהקהילה: הפעילות העסקית

של הקיבוץ עברה לתאגיד חדש "חקלאות ועסקים שער הגולן". מטרת ההפרדה היא בראש ובראשונה להבטיח את חברי הקיבוץ מחשיפה הנובעת מהפעילות העסקית (למשל עיקולים, תביעות וכו'). המטרה השנייה של הפרדת העסקים מהקהילה היא לאפשר בעתיד צבירת כספים לפיתוח עסקי.

אנחנו חיים מעל היכולת הכלכלית שלנו?

התשובה היא - לא. כמו שאמרתי, יש לנו את הדיבידנד ממפעל "גולן", יש לנו רמת הכנסות טובה וגם הוצאות גדולות. אני מזהה פער בין איך שרואים חלק מהחברים את מצבו הכלכלי של הקיבוץ והיכולות שלנו, לבין הראייה של עמיתיי בהנהלה ושלי, על סמך הנתונים העדכניים והחשבוניות של הקיבוץ. על פי כל המדדים - רמת החיים שלנו גבוהה. מגיע לחברים ליהנות מרמת חיים גבוהה. אני מאוד בעד. אבל חשוב שנדע כולנו שהחיסכון שלנו קטן, קטן מדי, לדעתי, וגם לדעת רואי החשבון שלנו, שמכירים אותנו לעומק ומכירים קיבוצים אחרים. המשמעות של שימוש בכמעט כל ההכנסה השנתית היא שיש פחות משאבים להשקיע בעתיד של הקיבוץ, במקורות נוספים, בפיתוח עסקי, ובכך לפזר גם את הסיכון שלוקח הקיבוץ בהישענות הגבוהה על מפעל "גולן".

מותר להגיד מה היקף החסכוניות של הקיבוץ?

אני לא אנקוב במספרים מהטעמים המובנים, רק אציין כי החיסכון כספי של שער הגולן הוא מיליוני שקלים, הוא נחסך ונצבר במשך שנים. בעיניי חשוב לשמור על החיסכון כ"כרית ביטחון". אני מתארת לעצמי שעבור חברי הקיבוץ סכום חיסכון של מיליוני שקלים נשמע הרבה מאוד כסף, אולם בהשוואה לקיבוצים אחרים שיתופיים או מופרטים - היתרה הכספית שלנו נחשבת נמוכה, אפילו נמוכה מאוד. העירונות שלנו לגובה היתרות הכספיות שלנו נובעת גם מכך שלקיבוץ שיתופי יש אחריות לכלכל את חבריו ולדאוג לצרכיהם, וזו סיבה נוספת לצורך של שמירת חסכוניות ל"יום סגריר".

בעקבות משבר הקורונה הצגתם תוכנית להתייעלות והקטנת ההוצאות. מה התקדם איתה,

ובכלל מה הצעדים שננקטים כדי לייעל את רמת ההוצאות בקיבוץ?

משבר הקורונה טלטל את כל המשק העולמי וההשפעות נחתו עלינו, כמו על כולם, בהפתעה. הסגר והגבלות התנועה יצרו גירעון של יותר משלושה מיליון ₪ בין תכנית המשק 2020 לבין המציאות. גיבשנו תוכנית חירום והצגנו אותה למנהלי הענפים ולכל הקיבוץ ויצאנו לדרך עם עצירת תוכנית ההשקעות והידוק הפיקוח והבקרה על הוצאות הענפים. היו מקומות שחשבו שאפשר לטפל ולחסוך ולא הצלחנו. כי הקהילה, המזכירות הרחבה חשבו והחליטו נגד הצעתנו. שתי דוגמאות טובות לעמדות השונות הן הצעותינו לסגירת בריכת השחייה בחודשי החורף, או ביטול זמני של ארוחת הבוקר בתקופת הסגר. שתיהן נדחו. גם הצעתנו להפרטת צריכת המים הפרטית נבלמה. הדוגמאות הללו מייצגות נאמנה את המורכבות והמתח שקיים תמיד בין הרצון לשמור על הנוחות ורמת החיים הגבוהה של הקהילה לבין הרצון לחסוך ולהתייעל בהוצאות. אנו ממשיכים לפעול לטובת התייעלות בהוצאות, בימים אלו אנו מסיימים פרויקט

של ניהול, טיוב נתונים ובקרה בנושא הטלפונים הסלולריים של חברי הקיבוץ. אנו שוקדים כעת על הצעה להתייעלות בתחום סידור הרכב, והנושא יגיע בקרוב לשיחת הקיבוץ, גם טיפול ביעול נושא המחשוב נמצא על הפרק. בנוסף יש מעקב אחרי פעילות ענף המזון שהיה גרעוני מאוד בימי הקורונה והמטרה היא שיחזור למסגרת הפעילות הרגילה שלו.

הצגת למזכירות את התחייבויות הקיבוץ. הן מעכבות אותנו מכניסה לפיתוח ויצירה מקורות הכנסה נוספים?

ההתחייבויות שלנו הן חוב לא גדול לחברי הקיבוץ שעדיין מחזיקים יתרות כספיות בתקציבם האישי בקיבוץ, קיים חוב אקטוארי ללא תאריך פירעון הקיים לכל קיבוץ, והוא מתמלא לאורך השנים. כמו כן קיים הסדר חלוקת רווחים להורשה, שהוא חוב לטווח ארוך אשר יקטן עם השנים. וישנה ההלוואה שלקחנו לבנייה החדשה. מרבית החובות ללא מועד פירעון, לטווח ארוך, כך שהם לא מכבידים על השוטף שלנו.

מה את מאחלת לקיבוץ לשנים הבאות?

לצמוח דמוגרפית, להמשיך להעניק לחברים בו רמת חיים גבוהה ולצידה לראות צמיחה ופיתוח עסקי. הפרדת משק מקהילה שהבאנו ואושרה תאפשרת בעתיד שימוש ביתרות לפיתוח עסקי וצמיחה עסקית, תוך שמירת רמת החיים. אני חושבת שלחברים יש הרבה מה להתגאות ביצירה שנוצרה כאן לפני שמונים ושלוש שנים.

תודה רבה!

ט"ו באב - חג האהבה

בדיוק בשבת לפני שבוע חל ט"ו באב, עליו נאמר שלא היו ימים טובים לישראל כמוהו שהיו חוגגים בכרמים ומחפשים בני ובנות זוג.
לכן החלטנו להביא כאן בקצרה כמה סיפורי זוגות שלנו.

♥ דבורה ואליעזר סקה

נשואים למעלה מ-51 שנים..
נפגשו בחברה הנוער "אלון", היא מהונגריה והוא מפולין. נפגשו, דיברו ודיברו ונוצר קשר.
את הצעת הנישואים הציעה דבורה המעשית.

♥ חופית ודני סקה

כמה זמן נשואים? - עוד רגע נציין עשור לחתונה.
איליה כהן, שכנו וחברו של דני, הוא בן דוד של חברת ילדות של חופית מימיה באילת. הם קישרו בינינו.
מי הציע נישואים ואיך?
גרסת דני: במהלך טיול בהרי אילת, אחרי טיפוס על על אחת הגבעות שעל גבול מצרים (גבעת רחבעם), ניצלתי את העייפות של חופית, כרעתי מיד ברך וידעתי שעם מעט האוויר שנשאר בריאותיה, אחרי העליה הקשה, המילה היחידה שהיא תצליח להוציא מהפה תהיה 'כן'. זה היה ניצול הזדמנויות.
גרסת חופית: דני הציע שניסע לקמפינג במדבר. כולי התרגשתי והייתה לי תחושה ששם גם תהיה ההצעה בהפתעה. באמצע הדרך הייתה הפתעה... במקום קמפינג במדבר נוסעים לאילת, לבית מלון. הבנתי שזו ההפתעה שניסה להסתיר ממני, ושחררתי.... שם, בעיר הולדתי, בילינו ונפשנו. ואז באחד הימים טיילנו בהרי אילת, ושם על ראש הגבעה, דני הפתיע שנית: כרע ברך והציע - עם טבעת עץ (!) שהכין במו ידיו!!!

♥ עפרה ויעקב

עפרה מספרת: יעקב היה ב-י"א אני עוד ב-י', הדרכנו יחד ב"שומר הצעיר" בטבריה, ואז התאהבתי בו, אבל מה, הוא עוד היה עסוק כולו בפעילות חברתית ואפילו לא שם לב אלי הצוציקית. לקח לי כמעט שנתיים בהן ניצלתי כל דרך להיות בסביבתו, למשל: הוא שיחק בנבחרת הכדורעף של בית זרע, ואני הלכתי לכל המשחקים, כשהוא נרשם לחוג "מחלות ומזיקים בחקלאות" - נרשמתי גם אני ("אוף, איזה שעמום - אבל העיקר על ידו"...). בקיצור, בסוף י"ב הוא גילה אותי, הכנו יחד פינת פרסומת ל"שומריה". ואז יעקב הציע לי: "בואי נהיה חברים, על אף שבקרוב אני הולך לצבא".
אז נהיינו חברים, ובסוף הצבא החלטנו להתחתן. היינו חצי שנה בבית זרע ואחרי זה חצי שנה בשער הגולן. (התרומה הכי גדולה שלי לתולדות הקיבוץ שהבאתי את יעקב להיות חבר בשער הגולן).
מאז עברו 65 שנה והאהבה היום כמו אז. (יעקב אומר: אפילו עוד יותר...)

♥ ירון ורנטה שן:

אנחנו נשואים משנת 1983

הכרנו ברפת בקיבוץ כשרנטה באה לקיבוץ בתור מתנדבת,
יצאנו לשנת חופש בהולנד, כולל טיולים בארה"ב ואירופה, ושם החלטנו להתחתן.
השאר זה היסטוריה...

♥ רינה ואבישי כהן:

רינה מספרת: אנחנו נשואים מזה שישים וחמש שנים. החתונה נערכה ב-1956.

הגעתי כנחלאית עם חברי הגרעין שלי מרוחמה. בגלל כושר בריאותי הלקוי לא גרתי בצריפי
הנח"ל אלא במקלט עם חברת קבוצה נוספת (המקלט בין המרכז והכיופון).
אלה היו מגורים קרירים ונוחים מאוד. למשל: היינו מניחות את הספר תחת אלומת האור
שבקעה מארובת האורור וכך קוראות.

בשר היה מועט בימים ההם והחבר'ה ארבו ללהקת אווזים לבנים תוקפניים שהסתובבו
בקיבוץ. תפסו את המגעגוע האחרון והביאו אותו לבישול במקלט. כנראה שתפסנו את הזקן
בחבורה משום שבשרו נשאר קשה לאחר בישול ממושך והשיניים הצעירות התקשו ללעוס
אותו. אבל ריחות הבישול נשארו עוד זמן רב במקלט.

בהגיענו גויסנו ישר לעבודות חקלאיות. אני הייתי בקבוצה ששובצה לגן ירק בו עבד אבישי
לצידו של אביו שלמה שניהל את הענף. יום-יום נסענו לעבודה על פלטפורמה רתומה לטרקטור
והיינו שרים שירים רוסיים בכמה קולות. די מהר הוזמנתי לשבת על הכנף של הטרקטור לצדו
של סגן המנהל - אבישי. נעשינו לזוג והתחלנו לצאת יחד. ערב אחד, כשחזרנו השער היה נעול
ולא הייתה ברירה אלא לטפס מעליו. כך קרעתי את חצאית הפועל הכחולה היחידה שלי. ברוב
עמל תיקנתי אותה בחוט צהוב - היחידי שהיה לי.

כעבור תקופה מסוימת חזרתי עם הגרעין שלי לרוחמה, ובזה התחילה תקופה מייגעת של
ביקורים שלי בשער הגולן ושל אבישי ברוחמה. עקב אחריותי על אחותי זהבה שחייתה עמי
בקיבוץ נמנע ממני לעבוד בשבתות, והברירה היחידה שנותרה לי הייתה איסוף שעות בהעמסת
עופות. קשה לומר שהיו ידידותיים ממש ולא חסכו ממני את מקוריהם החדים.
הגעגועים לחצו מאד על שנינו. קשה לומר אצל מי יותר, אבל אבישי הוא זה שהציע את
הנישואים.

בתור זוג נשוי טרי כבר התחלנו עם שני ילדים מן המוכן: עם אחותי זהבה ואחי דני אותו הוצאנו
מפנימייה הדתית בה למד. מיותר להגיד שהם מאוד לא שמחו להסגיר אותו לשמוצניקים.
לקיבוץ אין סיבות להצטער על הקליטה של זהבה ודני.
חלוקת התפקידים בבית היא קודם כול שאבישי יפנק אותי ואני אחזיר לו בשעת רצון. כמובן,
עשיית קפה גזעי כל יום אחרי הצהריים ובשבת וחג בבוקר אלה מטלות שלו. כנ"ל שאיבת
אבק בבית וניקוי סביב הבית ונהג תורן לפי הצורך וכולי.
תפקידי הם פחות או יותר כל היתר.
העיקר שישררו אהבה, כבוד הדדי ושלוש בית.

♥ אילה ומאיר בן עמי:

אילה מספרת: אנחנו נשואים קרוב ל-43 שנים.

הכרנו בצבא, עמי היה מילואימניק ביחידה בצוות גיוס ראשוני ואני הייתי חיילת במשרד מילואים. כשעמי בשלב מסויים התחיל לעניין אותי חיפשתי בתיקים האישיים של חיילי המילואים את עמי בן עמי ולא מצאתי. חבר משותף גילה לי ששמו האמיתי הוא מאיר. במהלך החברות שלנו אמר לי עמי שהוא רוצה שנתחתן. זאת היתה הצעת הנישואין ואני הסכמתי והייתי מאושרת, אך הרגשתי שעליי לחזור קודם כל לקיבוץ לתקופה, כי כך היה נהוג.

אחרי הצבא חזרתי לקיבוץ לכשבעה חודשים, אחריהם עברתי לחיות עם עמי בירושלים ובדצמבר 1978 התחתנו.

♥ פנינה וניר קיטאי:

אנחנו נשואים 16 שנה,

ניר: נפגשנו בפעם הראשונה בכיתה ו' במפגש של שער הגולן ובית זרע. אני זוכר שראיתי את פנינה קטנטנה על אופניים ענקיים, והחלטתי שזו תהיה אשתי. בכיתה ז' ביום הראשון שלנו במוסד הושיבו אותנו אחד ליד השניה בשולחן. לאחר חודש המחנכת, תמר אפריק, הפרידה בינינו כי לא הפסקנו לפטפט... אבל אנחנו נשארנו החברים הכי טובים, עד שגם לפנינה נפל האסימון כשהיינו בצבא, ומאז אנחנו ביחד. החלטנו ביחד להתחתן, החתונה היתה בקיבוץ על דשא החתונות וכללה הופעות ושירים כמיטב המסורת המשפחתית.

♥ תמר ועובד גולני

נשואים 26 שנים.

תמר מספרת: הכרנו בטיול של "השומר הצעיר", אני הייתי חובשת (בשנת שירות בצבעון) ועובד יצא כראש הטיול (עם ענבל קציר). בערב ליד המדורה האש האירה את פניו, ובאותו רגע שראיתי אותו ידעתי שזה האיש שאתחתן איתו. אבל זה לקח זמן. בטיול דיברנו ודיברנו ובסוף הטיול נפרדנו. הוא לא ביקש את מספר הטלפון שלי ולא הבטיח להתקשר. אחרי הטיול של "השומר הצעיר", בדרך הביתה עברתי דרך הקיבוץ של האח שלי, קיבוץ גזר. אמרתי לגיסתי פצ'ס שפגשתי משהו משער הגולן ואתחתן איתו. היא שמחה מאוד. בעבר היא עבדה ברפת בשער הגולן, למדה לחלוב אצל גדעון. דרך הרפת קיבלתי את מספר הטלפון בחדר של עובד. תפסתי אותו בדיוק באמצע שטיפת החדר. דיברנו והזמנתי אותו לעשות שנת שירות בצבעון, שיבוא לנסות לשבוע ואז יחליט. הוא הגיע וידעתי שיש לי שבוע - בסוף אותו שבוע כבר גרנו יחד. ועובד היה למרכז המשק בצבעון. בסיום שנת השירות יצאנו לשנתיים טיול בחו"ל ובסופו חזרנו ישירות לשער הגולן.

♥ נילי ואסף ארזי

נילי מספרת: איך הכרתי את אסף - סיפור פשוט.

השידוך: הגיס שלי, מיכאל דיין ז"ל, ניגן יחד עם שאול בירמן יבל"א בחתונות. באחת הנסיעות מיכאל שאל את שאול אם הוא מכיר בחור רציני וטוב בשביל גיסתו (אני) ושאל הציע את

אסף ידידו משכבר הימים...

מיכאל הציע לי שאכתוב לאסף בקצרה על עצמי ואשלח לאסף בדואר. כתבתי שאני בעלת שיער כהה מתולתל, רזה ונמוכה ושאיני עובדת על ארס של עקרב בשם עב-יד צהוב ואני גם אוספת עקרבים בשטח. כעבור זמן (ולא בגלל הדואר... אלא בגלל שהיה עסוק בהיכרות אחרת) אסף כתב לי, שאם אני אוספת עקרבים אז נראה לו שאני בחורה כלבבו. חשוב שאדע שהוא נמוך, זקן, שמן וממושקף, אבל אם בכל זאת אני רוצה להכירו אז הוא יטלפן אלי ביום ובשעה כך וכך ונקבע פגישה. בטלפון - אסף מהציבורי בחדר אוכל ואני מהציבורי על יד הדירה בירושלים - קבענו פגישה בשישי הקרוב בדירת. החיפזון היה כי אמרתי לעצמי שלא נעים לסרב, אבל ממש ממש לא נראה לי שמן וזקן, אבל נו, שיהיה כבר וניפטר מזה.

ואז ביום שישי אחה"צ דפיקה בדלת. מאחורי אשכול בננות שלם עומד איש חתיך, ממושקף ורזה, שזוף, במכנסיים וחולצה קצרים... והימים ימי ינואר... בשיחה על כוס קפה סיפר לי שהגיע על וספה ולפני העלייה לירושלים נתן לו ספה קצת לנוח והוא עצמו גם נח על כר דשא ופרחים בבקעה. כמובן שעשיתי את הדבר הראשון שהתבקש - לקחתי אותו לחברה טובה שלי בירושלים, שגם היא תתרשם מאסף ותגיד אם הוא נראה לה נורמלי לגמרי, כי מי זה בא בבגדים קצרים לחורף הירושלמי...

ומאז אנחנו ביחד. וכשהחלטנו שנתחתן וחשבנו איפה נגור, ניסיתי לשכנע את אסף שיבוא לגור בירושלים. מה הוא יעשה בתור חקלאי בירושלים? אין בעיה! יש, למשל, מטעי שזיף אירופי באורה ועמינדב... יש לולים... ואסף אמר, שהוא לא מבין בזה כלום, הוא מבין רק בבננות!!! אבל - הוא מוכן ללכת אחרי לכל מקום שאבחר. וממה יתפרנס? הוא מוכן להיות אפילו סוכן נוסע עם מזוודה ולמכור לבני-נשים. אמרתי נחרצות: עד כאן! ומאז אנחנו בשער-הגולן. הוא שאמרתי - סיפור פשוט...

המילה "זוג" מקורה ביוונית.

משמעותה המקורית היא ה'עול' שנושאים שני שוורים בשעת החרושה. דומה ל'זוג'.

המילה 'צמד' גם היא מציינת את ה'עול'

שהבקר מושך בו וגם את שני השוורים. (האקדמיה ללשון עברית).

הקיץ האחרון או "הבשורה"

נורית קצירי

סוף יוני - קיץ 1991, לפני 30 שנה, היה היום בו יפתח מחנה הקיץ - "קאמפ שומריה" של תנועת השומר הצעיר בצפון אמריקה.

אנחנו כבר שנתיים שליחי השוה"צ בפילדלפיה, ובסתיו נעבור לטינק ניו ג'רסי להפעיל שם את הקן החדש.

בקיץ 91 דרור, מנהל התפעול, כבר הגיע למחנה היפהפה בלב היער שבעיירה הציורית ליברטי. הוא וצוות המדריכים הבוגרים מכינים את הצריפים, קוצרים את הדשאים, מכינים את המטבח וחדר האוכל, צובעים את הברכה ודואגים שהכל יעמוד דום לקבל את עשרות החניכים שיגיעו בצהרי ה-30 ליוני מרחבי צפון אמריקה ואפילו כמה מישראל.

יומיים קודם, ביום שנסע לשם ברכב הקטן, דרור החנה עבורי בחניית הבית את הוואן הגדול, אליו חיבר עגלת גרר כדי לקחת את הציוד שלוקחים החניכים לשהייה של חודש. החנה כך שאוכל ישר לצאת לכביש בלי לעשות רוורס שהיה קצת מורכב עבורי עם עגלת הגרר מחוברת מאחור.

הכל היה מוכן, אני ושתי הבנות שלנו, לליב וליהיא, ארוזות ומוכנות לצאת לדרך. סוף יוני ... גם בפילדלפיה היה כבר חם.

ואז ב-06.00 בבוקר, הטלפון מצלצל... זה חייב להיות מהארץ חשבתי לעצמי כשאני עטופה עדיין בקורי שינה.

מי מטלפן בשעה כזו? על הקו מזכירת הקיבוץ, שרה פרקר. בלי הרבה הקדמות אמרה לי: "נורית, קרה אסון נורא, עינב רוגל נהרגה כנראה מתאונת ירי ואולי התאבדה, זה לא ברור עדיין. המשטרה חוקרת. את חייבת לצאת עכשיו למנהטן, להודיע ליעל רוגל, לארגן אותה ולשלוח אותה לשדה התעופה קנדי, שם יחכה לה כבר כרטיס לטיסת "אל על" שיוצאת בשעה אחת בצהריים לארץ. הכל מסודר צריך רק לבשר לה ולדאוג שתעלה על הטיסה".

אני בהלם מוחלט, מה? איך זה קרה? איך ייתכן? עשרות שאלות עולות במוחי. לא מסוגלת בכלל לעכל. שרה מנחיתה אותי לקרקע: "אז את מתארגנת ויוצאת בקרוב? זה כשעתיים וחצי נסיעה מפילדלפיה למנהטן, נכון?"

ואני חושבת לעצמי: בשעה 10.00 אני אמורה להיות בנקודת האיסוף בצפון העיר פילדלפיה, להעמיס את כל הציוד של החניכים שישעו איתי בוואן יחד עם שתי הבנות שלנו ולנסוע למחנה - כשלוש וחצי שעות נסיעה צפונה.

"שרה, אני לא יכולה לנסוע למנהטן, אני חייבת לקחת את החניכים ולעלות איתם למחנה הקיץ בעוד 4 שעות".

"אז אולי תבקשי משרון שלך, שגרה באותו בניין עם יעל לעשות את זה, לבשר ליעל את הבשורה ולדאוג שתעלה על המטוס כדי שתספיק להגיע להלוויה".

במכלול משימותינו כאימהות יש לנו מגוון משימות - נעימות יותר ופחות, מאתגרות יותר ופחות, משמחות יותר ופחות. אבל להטיל את המשימה הזו של היות "המבשר" על בתי, זו כמעט משימה בלתי אפשרית, כבדה ממש.

השעה 06.30. אין לי ברירה, אני מתקשרת לבתי שרון במנהטן. גם עבורה זו שעה מוקדמת. שרון שלי, בת 21 באותו קיץ, לא מזמן השתחררה מהצבא והגיעה עם יפתח בן זוגה להיות

קרוב למשפחה ולחיות את החיים בארה"ב, חיים אחרים לגמרי מחיי הקיבוץ. יעל רוגל היא חברתה הטובה. ילדות קלאסית בקיבוץ. יחד צמחו מיום היוולדן, בשיטת החינוך המשותף. יחד בבית התינוקות, בגן, בבית הספר בקיבוץ ובמוסד החינוכי. יחד גדלו להיות נשים צעירות ומקסימות וגם שכרו דירות באותו בניין במנהטן, עם עוד בן קבוצה - גיל דיין. "שרון, אני אומרת לה בדחילו ורחימו, "סליחה שהערתי אותך, אבל קרה אסון בקיבוץ ואת היחידה שיכולה לעזור". לאחר שהסברתי לה מה קרה ומה המשימה שעליה לבצע, התחילה לבכות ולהתחנן: "אמא, בבקשה, אל תכריחי אותי לבשר לה. אני לא מסוגלת, בבקשה, בבקשה". לאחר שהסברתי לה למה אני לא אוכל לעשות זאת הבינה, התעשתה ויחד עם יפתח וגיל עלו לדירה של יעל ובישרו לה את הבשורה. יעל לא תפקדה והייתה בהלם מוחלט. שרון ארזה לה מזוודה, הכניסה אותה להתקלח ויחד לקחו אותה לנמל התעופה קנדי וליוו אותה לדלפק "אל על", שם כבר דאגו לה אנשי הצוות. לעינב לא קרתה תאונת ירי והיא לא התאבדה - עינב ז"ל נרצחה ע"י בן בליעל, גלעד שמן מקיבוץ מעגן, שהיה כשנתיים בן זוגה. זה קרה לאחר שהודיעה לו שהיא מעוניינת להפסיק את הקשר. היה זה הקיץ האחרון שלה, הקיץ בו תם עידן התמימות של יעל וחבריה.

כשאתה מכין את ארוחת הבוקר שלך, חשוב על זולתך
[אל תשכח את מזון היונים].
כשאתה מנהל את מלחמותיך, חשוב על זולתך
[אל תשכח את שוחרי השלום].
כשאתה משלם את חשבון המים, חשוב על זולתך
[אל תשכח את מי שיונק מי עננים].
כשאתה שב אל הבית, ביתך, חשוב על זולתך
[אל תשכח את עם-האזרחים].
כשאתה ישן ומונה את הכוכבים, חשוב על זולתך
[יש מי שאינו מוצא מקום לשינה].
כשאתה נותן דרור לנפשך במשאלות, חשוב על זולתך
[חשוב על אלה שאיבדו זכותם למילים].
כשאתה מהרהר באחרים הרחוקים, חשוב על עצמך
[אמור: הלוואי שהייתי נר בחשכה].

הסלחמה לאש

חוה ברייר

חדר התצוגה היה חשוך, רק אור נר האיר את החדר. על הרצפה היה פרוש עור הנמר ועליו גולגולת של ראם ולידה קשת קטנה, חנית וכמה חיצים. כל חברי השבט שהגיעו, התיישבו בדממה מתוחה במעגל לשמוע את סיפור גילוי האש:

....שלום לכם, שבט "קרני הראם", אני רוצה לספר לכם את הסיפור של השבט שלנו. את הסיפור הזה סיפרה לי אמא שלי ששמעה אותו מפי האמא שלה ששמעה אותו מאמא שלה, וכך מדורי דורות אנחנו מספרים אותו, את הסיפור שלנו.

הסיפור הזה התרחש לפני 600 אלף שנים, כשבני השבט שלנו עדיין לא הכירו את האש ורעדו בלילות מקור ומפחד מן החיות הגדולות שיצאו לצוד להן טרף. הם שמעו את שאגותיהן המתקרבות אליהם וראו את עיניהן הנוצצות מתוך החושך וידעו שבעזרת כלי האבן שהיו בידם לא יוכלו להרחיק אותן, ולכן התקבצו כולם ביחד מחכים לבוקר שיאיר...

כך התחילה פעילות הלילה במוזיאון לכל ילדי כיתות א' - ד' בעמק, כ-400 ילדים שהגיעו בשלושה מחזורים ויצאו בלילה להביא את האש למחנה של השבט שלהם כדי שתאיר להם את הלילה, שתבריא את חיות הטרף ותאפשר להם לצלות מרשמלו.

הדרך הייתה רווית סכנות: היה צריך להיזהר מן החיות האורבות, להסתתר מבני השבטים האחרים החומדים את האש ומוכנים לתקוף, וכמובן, לחצות ולעבור מכשולים רבים שהיו בדרך.

הדמיון עבד שעות נוספות ובין הילדים היו כאלה שביקשו לתת להם יד ואחרים שאמרו שזה נורא מפחיד, אבל כולם התקדמו כשהם מחזיקים בחבל ושומרים אחד על השני בדרך וכמובן על הכלי עם האש שבידם.

היו אלה שלושה לילות רווי מתח והרפתקאות לילדים וגם לנו, המבוגרים שליוו אותם. בשם כל צוות המוזיאון אנו רוצות להודות ל"מרכז עידן" שתמך במבצע, לנילי ארזי ורחל קמינגס המתנדבות תמיד, ולכל מי שנתן יד להצלחתו.

חוה ומיה

הנעורים ברפסודיה

אחרי 3 ימים של עבודה קשה ובנייה מרובה, ביום שלישי 27.7.21 בצהריים הנעורים חצו את הכנרת ברפסודה שהם בנו יחד עם המדריכים, בהובלתה של **ענבר**. הם השתתפו במפעל הרפסודיה של התנועה הקיבוצית יחד עם עוד קיבוצים רבים מכל הארץ. כל הכבוד להם על העבודה הקשה ועל העשייה המדהימה. אתם אלופים !!!

חדש!

שלי עמוס מודיעה: המועדון עבר שיפוץ קל, התחדש במזגן ובווילונות חדשים. מזמינים כל מי שמעוניין לערוך אירוע.

ט"ו באב שמח

לקראת ט"ו באב (22.7 יום חמישי בערב) ארגן צוות התרבות ערב קיץ לחברים על רחבת מועדון התרבות. היו צעירים וגם פחות צעירים אך צעירים ברוחם! אווירה (נהדרת), תקרובת (פיתות, סלט, פלאפל, סיגרים וכדו'), משקה (בירה ויין משמחים), חברותא נעימה. וברקע - חבורת "מכת שמש" ניגנו ושרו פולק ים תיכוני להנאתנו. מה עוד צריך?

בערב ט"ו באב - חג האהבה (23.7 ערב שבת), התכנסו כמה עשרות חברים על מרפסת המוזיאון לערב שירה עברית סביב הנושא עליו נכתבו אולי הכי הרבה שירים - אהבה. היה ערב חם בכל המובנים. אל מול הרי הגלעד ולאורו של ירח מלא ויפהפה בקעו להם צלילי האקורדיון של **שלומית**, שהובילה את שירת החברים עם שירים יפים על אהבה וקץ, שירי הלב ההם שאין כמותם. בין שיר לשיר סיפרו משתתפים על מעשה טוב, או דבר אופטימי לו היו שותפים או שאליו נחשפו לאחרונה. חגיגה אמיתית.

ועוד חגיגה מוזרה - גשם

אחרי שבועות רצופים של שרב - פתאום בשבת 24.7.21 גשם. ביום ראשון בבוקר כתב יעקב שן: "ביממה האחרונה ירדו 1.4 מ"מ. ב-51 שנות מדידת גשם בשער הגולן עליהם יש לנו נתונים לא היה אף פעם גשם ביולי בעונת 2017-2018 היה גשם בחודש יוני 18 מ"מ וגם זה נדיר ביותר. אומרים שבגלל ההתחממות הגלובלית צפויות הפתעות..."

איזה יופי!

בארון השבוע מוצגים פסלי קרמיקה, מעשי ידיה של **חוה ברייר**.

שר החצר מודיע:

נקודת אשפה חדשה הוקמה ליד החניה שמאחרי חדר האוכל מתחת לעץ היפה, ובתוך מסתור. נקודה זאת מיועדת אך ורק לבית הדר כי היא דורשת הסדר מיוחד. שלט המסביר זאת יותקן שם בקרוב.

הציבור מתבקש להשתמש בשאר הפחים ברחבי הקבוץ, ולא השליך שום אשפה שם. מסתור חדש ונוסף לאשפה, הוקם ליד המשתלה בסמוך למרכזיית החשמל. בגן שעשועים בוצע שיפוץ בשני מתקנים כפי שחוייבנו לפי דו"ח ביקורת שנערכה בגן. התיקונים הם לטובת בטיחות כל משתמשי הגן. והם לפי התקן. בכל מקרה, הורים, קחו אחריות על ילדיכם בעת השימוש בגן. כמו כן, נצבעו בצבע כחול מתקנים נוספים. עמי בן עמי מציין כי גן השעשועים צפוי לעבור שינוי 'מתיחת פנים' בחודשים הבאים, כמו גני שעשועים ביישובים נוספים במועצה האזורית, בזכות תקציב ממשלתי לטובת מתקנים ושדרוג המקום. הודעה על כך תפורסם בהתאם.

קיץ עמוס לילדי הגיל הרך

לקראת סוף יולי, ילדי הגנים נהנים, לצד השגרה הידועה והבטוחה, גם מפעילויות הקיץ ביניהן: שחיה בבריכה עם צאלה, חוג תיאטרון, ביקורים מחודשים בספריה עם יעל ופעילויות נוספות של הצוותים שלנו.

רונית מי טל מוסיפה עוד: בימים אלו אנו עסוקים גם בהיערכות לקראת השנה הבאה, הפוקוס העיקרי הוא בניית הצוותים של כל בית ילדים, יחד עם הכנות לקליטה של ילדים חדשים למערכת שלנו וכמובן גם אחזקת הבתים.